

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Imperis

Què tenen en comú l'imperi macedònic, l'imperi romà, l'imperi espanyol, l'imperi napoleònic, l'imperi britànic, l'imperi austrohongarès, l'imperi soviètic? Doncs que van ser súper poderosos, ultra-dominadors. Van pujar com la cresta de les ones del mar i van desaparèixer a la sorra. Com l'invicte imperi del **F.C. Barcelona**. Divendres passat patia el seu Waterloo (ironies del club que era més que un club!) a l'Estádio da Luz lisboeta i a mans, és a dir, als peus dels bàrbars germànics del nord. El cabdill culer **Lionel Andres Messi Cuccitini**, el dels peus lleugers qual Aquil·les postmodern, capcot mossegava l'herba. Si seguim el relat a la manera èpica i/o bíblica, el Messi ha estat un messies més amortitzat que el crist del Gòlgota. Amb 33 anys, vaja, a l'edat mítica, li tocaria un merescut jubileu barceloní. Un higiènic canvi d'aires. Clar que pel seu acreditat currículum delictiu i gloriós, bé podria ser, si prefereix quedar-se a la catalana terra, podria molt ben ser com l'ex-honorable **Pujol**: un llegendari president de la Generalitat. O seguint els deliris populistes de la Cup, li col·loquin l'estàtua al lloc de la de Colón tot assenyalant les Argentines. Com sigui, però lluny del vell Camp Nou. Ho deia l'avi: foc nou. Amb el Barça renaixent de les cendres imperials!